

GONIEC KRAKOWSKI

CENY OGŁOSZEŃ: Po tekście 1 mm w 1 szpalcie (szer. szp. 22 mm) 36 gr. W tekście 1 mm w 4 szpalcie (szer. szp. 69 mm) 3.— Zł. Drobne za słowo 24 gr. Pierwsze słowo tłusty druk (najwyżej 3 słowa) 40 gr.

Rok III.

Nr. 7.

Kraków, piątek 10 stycznia 1941 r.

Nadesłane, a nie zamówione przez Redakcję reklamy będą zwracane autorom jedynie wówczas, gdy dołączone zostaną znaczki pocztowe na opłacenie przesyłki zwrotnej. Prenumerata miesięczna 4.50 Zł. z odnośnikiem do domu 5 Zł. Na prowincję dopłata porta. Konto czekowe: Warszawa 658.

Francja znajduje się w poważnej sytuacji gospodarczej.

Vichy, 9 stycznia. Francuski sekretarjat generalny informacyjny zestawil statystykę gospodarczą, z której wynika, że Francja w zakresie gospodarczym znajduje się w bardzo poważnej sytuacji.

Generalny sekretarjat informacyjny zestawia podstawy materiału statystycznego i wyjaśnia, że od strony morza, a więc od Dunkierki do Biarritz,

Francja nie może liczyć na dostawę towarów.

Wprawdzie porty morza Śródziemnego otrzymują dostawy z imperjum kolonialnego, ale dostarczane towary nie pozostają w żadnym stosunku do potrzeb Francji oraz do dawniejszego imperium.

W r. 1938 dowóz środków żywności wyniósł 5,851.566 ton, dowóz surowców 3,950.000 ton, dowóz gotowych fabrykatów 1,717.000 ton, a więc łącznie 7 milionów ton, wartości około 46 miliardów franków. Z tego wszystkie Francuzi działają nie otrzymują prawie, że nie.

W r. 1938 dostarczono Francji 1,250.000 cełnarów suszonej jęczmynki, 1,585.000 ton ziemniaków, 682.000 cełnarów świeżej jęczmynki, 4,718.000 ton pszenicy, 5,632.000 ton ryżu, 3,169.000 ton cukru, 1,862.000 cełnarów kawy i 692.000 cełnarów oliwy. Dochodzą do tego dostawy dla zaopatrzenia w mięso. Przecież poza żywym bydłem, dostarczono 240.000 cełnarów mięsa mrożonego i 68.000 cełnarów mięsa w konserwach.

Sekretarjat informacyjny dodaje, że Francja wytwarza wprawdzie pszenicę, jęczmyn i owoce, ale ilości wytwarzanych środków żywności w żadnym wypadku nie wystarczają

na pokrycie zapotrzebowania ludności. O wygłodzeniu Francji przez angielską blo-

kadę nie może być wprowadzie mowy, ale Francuzi muszą się ograniczyć i zachodzi niebezpieczeństwo, że pewne części ludności w miarę upływu czasu we wzrastający sposób cierpieć będą na niedożywienie.

Generalny sekretarjat informacyjny dochodzi do wniosku, że ludność Francji zawdzięcza ten stan jedynie i wyłącznie Anglikom, którzy w przeprowadzaniu blokady nie kierują się żadnymi względami wobec swego byłego sojusznika.

Twierdzenia pewnych kół, że zła sytuacja żywnościowa Francji została spowodowana obsadzeniem terenów francuskich przez Niemców, odpiera generalny sekretarjat, wskazując, że

w nieobsadzonej części Francji istnieje ten sam brak środków żywności.

Jest to — tak kończy oficjalny komunikat generalnego sekretariatu informacyjnego, najlepszym argumentem, dowodzącym całej rozciągłości angielskiej blokady.

Zaopatrzenie Paryża.

Vichy, 9 stycznia. Rząd francuski wydał cały szereg zarządzeń, aby ułatwić zaopatrzenie Paryża.

Tak więc wszystkie dla miejki na środki żywności zostały zniesione względnie wydłużone. Ruch targowy został zreorganizowany, podwyższono zasiłki dla bezrobotnych oraz zorganizowano tymczasową komisję organizacyjną dla problemów zaopatrzenia. Zarządzenia te są wymowną odpowiedzią rządu z Vichy na ataki prasy paryskiej przeciwko rządowi.

We Francji zanosi się na ponowną rekonstrukcję gabinetu.

(-) **Genewa, 9 stycznia.** Jak donosi z Vichy, odbyło się w ubiegły poniedziałek wieczorem posiedzenie ministerjalne, w którym udział wzięli przedstawiciele najważniejszych resortów.

W związku z temi rozmowami, które przeciągnęły się do godziny 21-ej, rozeszła się, potwierdzona zresztą przez kół rządu, pogłoska o zamierzonej rekonstrukcji rządu.

Jak słychać powstać ma ścisły dyktando rządowy, składający się z admirała Darlana, gen. Huntzigera i ministra Flan-

disa, niezależnie zaś od tego może mieć zmiany na stanowiskach ministerjalnych. Rekonstrukcją gabinetu należy się spodziewać w najbliższych dniach.

Budżet francuski na rok 1941.

Zurych, 9 stycznia. Urzędowy dziennik francuski podaje budżet na pierwszy kwartał br. Na czas ten przewidziane są wydatki zwyczajne w kwocie 24 miliardów 400 milionów, oraz dodatkowo 15 miliardów 300 milionów. W sumy te wliczony jest koszt utrzymania załogi.

Podwyżka płac w Hiszpanji.

Madryt, 9 stycznia. Rząd hiszpański zaakceptował ostatnio projekt podwyżki płac dla urzędników w zakresie kucierstwa. Podwyżki te wynoszą zależnie od wieku urzędników 20, 30 i 40 procent. Podwyższenie płac jest pierwszym krokiem w Hiszpanji, dążącym do przystosowania dochodów do wzrostu cen. Należy przypuszczać, że również w innych zawodach nastąpi podobne podwyższenie dochodów.

Rozwiązanie fińskiego towarzystwa współpracy z Rosją.

Helsinki, 9 stycznia. Na podstawie wyroku sądowego rozwiązano towarzystwo dla popierania pokoju i przyjaźni ze Związkiem Sowieckim.

Zarządzenie to umotywowano tem, że działalność tego towarzystwa zagrażała porządkowi publicznemu, stała w przeciwieństwie do dobrych obyczajów i mogła przyczynić się do zaburzenia dobrych stosunków Finlandji z Rosją.

Towarzystwo dla popierania pokoju i przyjaźni ze Związkiem Sowieckim zostało założone w lecie r. 1940 przez komunistyczną organizację w łonie fińskiej partji socjalistyczno-demokratycznej. Zarząca się temu towarzystwu, że było ono inicjatorem manifestacji komunistycznych, które miały miejsce w lipcu i sierpniu ub. r. w Helsinkach. Przewodniczący towarzystwa, członek parlamentu Ryömä, który w jesieni został usunięty z fińskiej partji socjalistyczno-demokratycznej w związku z manifestacją, został skazany na kilkumiesięczne więzienie.

Dymisja komisarza armji sow.

Moskwa, 9 stycznia. Zastępca komisarza ludowego dla obrony krajowej, komisarz armji pierwszego stopnia Szadenko, został ostatnio zwolniony ze swoich obowiązków. Szadenko kierował politycznym zarządem czerwonej armji, stanowiącym rodzaj komisji kontrolnej komisarzy politycznych, a który obecnie stracił na znaczeniu. Z urzędów mających na celu kontrolę polityczną armji pozostał obecnie jedynie zarząd dla propagandy w czerwonej armji.

Kłopoty Wielkiej Brytanji.

(-) **Sztokholm, 9 stycznia.** Z każdym dniem mnożą się obecnie doniesienia, z których wynika, że największe kłopoty Anglii koncentrują się w obecnej chwili na stanie jej floty handlowej.

Twierdzenie, jakoby brytyjska flota handlowa mogła bez żadnych przeszkód krążyć po światowych oceanach, nie powtórzyło się już od kilku miesięcy. Wzajemnie zaś odzywają się głosy, jak np. głos angielskiego dziennika „Daily Mail” z 21 grudnia, stwierdzające, iż ataki łodzi podwodnych i bombowców na oceanach stały się największym niebezpieczeństwem dla życia i bezpieczeństwa wyspy angielskiej od początku historii Anglii.

W razie gdyby nie udało się przełamać zagrożenia angielskich żywotnych linii morskich, byłoby to równoznaczne z fiaskiem wszystkich poczynań na innych frontach i terenach bojów.

„Wobec zanikania naszego tonażu handlowego — stwierdza dziennik — wybór pomiędzy sprowadzaniem środków żywności lub materiałów wojennych będzie się stawał coraz trudniejszy. Nie możemy obojętnej się ani bez pierwszego, ani też bez drugiego. Potrzebujemy obu”.

W dalszym ciągu dziennik zwraca uwagę na fakt, że zamówienia na budowę nowych okrętów, jakkie mają być oddane Ameryce nie uratują sytuacji, ponieważ musi się czekać dopiero na wykonanie tych zamówień. Ratunek Anglii nie można więc uzależniać od budowy nowych okrętów.

„Daily Herald” pisze, że straty brytyjskiej marynarki handlowej podwyższyły się w ciągu ostatnich miesięcy na około 60.000 ton tygodniowo, zaś łącznie z flotą handlową sprzymierzonych do przeszło 85.000 ton. Ostatnio oświadczone w parlamencie, że w ciągu pierwszego roku wojny program w sprawie zwiększenia tonażu morskiego nie został dotychczas o 1.250.000 ton. O ile tempo strat będzie postępowało w dotychczasowym kierunku, wówczas straty

marynarki handlowej angielskiej i sprzymierzonych wyniosą, rocznie 3 miliony ton.

Naczynia aluminiowe na cele wojenne.

Sztokholm, 9 stycznia. Według komunikatu biura informacyjnego w Londynie mają być wszystkie aluminiowe naczynia kuchenne, używane przez wojsko angielskie, oddane na cele wojenne i zastąpione naczyniami z innych materiałów. Alumiinium jest, jak wiadomo, ważnym składnikiem przy fabrykacji samolotów.

Cenzura angielska na linjach lotniczych?

Waszyngton, 9 stycznia. W ostatnich czasach przesłano do Stanów Zjednoczonych do republik południowo-amerykańskich liczne przesyłki lotnicze, zaopatrzone w znak angielskiej cenzury. Listy te zostały otwarte, a następnie znowu zaklejone nalepką, na której figuruje napis: „Passed by postal censor”, oraz pieczęcią z angielską koroną.

Dymisja komendanta obrony przeciwlotniczej w Londynie.

(-) **Sztokholm, 9 stycznia.** Mianowany przed około 3 miesiącami komendantem obrony przeciwlotniczej Londynu admirał Evans, przeszedł na skutek zarządzenia ministerstwa spraw wewnętrznych, w stan nieczynny.

Evans, cieszący się szczególnym zaufaniem i znany z energii otrzymał w swoim czasie zadanie rozbudowy i urzędzenia schronów przeciwlotniczych w Londynie. Ponieważ ministerstwo spraw wewnętrznych przyjęło na siebie te zadania, przypuszczać należy, że Evans nie spełnia należyte poruczonej mu misji. Opiekę sanitarną nad schronami przejął ministerstwo zdrowia.

Skreśleni z listy oficerów francuskich

Zurych, 9 stycznia. W jednym z ostatnich oficjalnych komunikatów rządu francuskiego skreślono z list oficerów armji francuskiej z powodu zdrady stanu następujących generałów: gen. Catroux, gen. Legentillhoine, gen. de Gaulle i płk. de Larminat. W dniu 8 grudnia zostali oni pozbawieni obywatelstwa francuskiego.

Samowystarczalność w Anglii.

Genewa, 9 stycznia. Wydawnictwo „Daily Express” wydało ostatnio broszurę zawierającą praktyczne wskazówki, jak można szkody wyrządzone przez wojnę naprawić bez uciekania się do pomocy rzemieślników, potrzebnych do reperacji poważniejszych szkód.

Francuska „L'Illustration” znowu wychodzi!

Paryż, 9 stycznia. Ostatnio ukazał się po długiej przerwie znowu nowy numer znanego czasopisma paryskiego „L'Illustration”. Nowy zeszyt zawiera, jak zwykle, piękne kolorowe reprodukcje, a specjalną uwagę zwraca na siebie artykuł o katedrach francuskich ilustrowany pięknymi akwarelami. Artykuł podkreśla, że najbardziej zabytkowe katedry francuskie zachowały się mimo ciężkich działań wojennych, jakie miały miejsce na danych terytoriach.

Prof. Filoff powrócił z Wiednia do Sofji.

Sofja, 9 stycznia. Bułgarski premier prof. Filoff powrócił po sześciomiesięcznym pobycie w Wiedniu w wtorek popołudniu do Sofji. Urzędowy komunikat w tej sprawie ogłasza się do lakonicznej wiadomości, że prof. Filoff odwiedził w Wiedniu kilku lekarzy-specjalistów. Tem samym pogłoski o politycznych pertraktacjach premiera w Wiedniu nie zostały urzędowo potwierdzone.

Konfiskata pism szwajcarskich we Włoszech.

Rzym, 9 stycznia. Szwajcarskie dzienniki zostały we środę skonfiskowane w Rzymie przez policję, a sprzedaż ich została zakazana aż do odwołania. Zarządzenie to zostało umotywowane nienawistnym opisywaniem walk w Afryce pñ.

Język angielski usunięty z japońskiego min. spraw zagran.

(-) **Tokio, 9 stycznia.** Przewodniczący centralnego biura informacyjnego przy rządzie japońskim oświadczył na odbytej w dniu wczorajszym konferencji zagranicznych dziennikarzy, że w przyszłości posługiwać się będzie przy wszelkiego rodzaju wyjaśnieniach i oświadczeniach wyłącznie językiem japońskim, zamiast — jak to miało dotychczas miejsce — w języku angielskim.

Znamienna uchwała rządu japońskiego

(-) **Tokio, 9 stycznia.** Jak donosi agencja Domes, według wiarogodnych informacji, rząd japoński powziął zasadniczą uchwałę, aby na wszystkie angielskie zamachy przeciwko obywatelom japońskim w dziedzinie handlu i żeglugi odpowiadać zarządzeniami odwetowymi.

Rząd stoi na stanowisku, że dotychczasowe zamachy angielskie stanowiły bezwzględne naruszenie prawa międzynarodowego wobec Japonji, będącego państwem neutralnym.

„Hrwacki Dnevnik” o sytuacji na Bałkanach.

(-) **Belgrad, 9 stycznia.** Organ jugosłowiańskiego wicepremiera i przywódcy Chorwatów dra Maczka „Hrwacki Dnevnik” przynosił artykuł omawiający sytuację państw bałkańskich.

Dziennik stwierdza, że wojska niemieckie znajdujące się w Rumunji nie stanowią żadnego niebezpieczeństwa dla któregośkolwiek z państw bałkańskich. Niepodległość państw bałkańskich nie jest z tej strony wystawiona na jakiegokolwiek niebezpieczeństwo.

Niemcy zorganizowały współpracę gospodarczą z państwami bałkańskimi i z tego powodu nie mają żadnego interesu wywołania niepokojów w tych krajach. Fakty to stanowią również najlepsze zaprzeczenie doniesień propagandy brytyjskiej o temat zagrożenia Bałkanów.

Nieudały atak brytyjskich lotników na statek handlowy i strażniczy.

(8) Berlin, 9 stycznia. W dniu 8 stycznia próbował brytyjski lotniskowy obręczak bombami powalić statek handlowy, oraz statek strażniczy niemieckiej marynarki wojennej na Morzu Północnym. Mimo, iż brytyjscy lotnicy kilkakrotnie powtarzali swą akcję, wszystkie bomby spudlowały, spadając o kilkaset metrów od wymienionych statków. Obydwa okręty wyszły cało z akcji nieprzyjacielskiej. Statek strażniczy podjął swą służbę, zaś statek handlowy w nieuszkodzonym stanie przybył do swego macierzystego portu.

Zniżka cen chleba w Finlandji.

Helsinki, 9 stycznia. Ministerstwo dla opieki społecznej postanowiło ostatnio zniżyć cenę chleba w handlu detalicznym. Obecnie cena chleba żytniego będzie obniżona o 0,30 marek fińskich na 4,20 marek fińskich, przy chlebie pszenicznym o 0,25 marek fińskich na 7,50.

Nowe zarządzenia w rolnictwie sowieckim.

Moskwa, 9 stycznia. Ostatnio wypracował rząd sowiecki nową tabelę płac dla chłopów wajętych w gospodarstwach kolektywnych. Nowy ten system płac będzie zastosowany najprzód na Ukrainie i opiera się na zasadzie płac minimalnych, przy czym chłop, który uzyskał specjalne rezultaty swaj pracy, otrzymywał będą dodatkowe wynagrodzenia. W ten sposób zmierza rząd sowiecki stworzyć podstawy dla bardziej produktywniej pracy rolniczej, która dotychczas w większości wypadków nie miała miejsca.

W kilku wierszach.

Demokratyczny członek senatu U. S. A. Pat Harrison został wybrany tymczasowym prezydentem senatu. Kandydat republikański senator Vandenberg uzyskał znaczną mniejszość głosów.

Na budynek chińskiego dziennika „Shun-pao“ w Szanghaju, reprezentującego politykę Czangkingu, użnomo ponownie lażyć bomby. Jedną z bomb zranila dwóch kulisów ciągnących rżkaze, oraz pewnego mężczyznę i pewną kobietę. Arreantowano jedną podejrzaną osobę.

Według doniesienia z Allgeiras w poniedziałek ukazał się ponownie nad Gibraltar jakiś samolot, którego narodowość nie zdołano stwierdzić. Samolot krążył około godziny nad portem i twierdzą Gibraltaru, mimo, że brytyjska obrona przeciwpowietrzna niezwłocznie podjęła działalność.

W dniu 8 grudnia od kuli nieprzyjacielskiego karabinu maszynowego padł na froncie libijskim major artylerji faszyzowskiej, radea narodowy Enrico Ricci. Ricci w korporacji papierniczej i drukarskiej reprezentował zawód składaczy drukarskich.

Cesarz japoński przyjął w Tokio wielką defiladę wojsk, w której wziął udział garnizon w Tokio. Podczas defilady krążyło nad stolicą Japonji 200 samolotów.

Turecki minister spraw zagranicznych Saracoglu przybył na wielodniowy pobyt do Stambułu.

Włoskie humorystyczne pismo „Mare Aurel“ wychodzić będzie od roku bieżącego również w języku niemieckim.

Niemiecki komunikat wojenny.

Berlin, 9 stycznia. Naczelna komenda armji niemieckiej komunikuje: Podczas uderzenia na angielskie wschodnie wybrzeże jedna z łodzi podlegowych zaatakowała w ujściu Tamizy silnie zaopieczony przez kontrtorpedowców korwaj i zatopiła jeden okręt handlowy pojemności 2500 ton. Lotnictwo kontynuowało także i wczoraj przy niekorzystnej pogodzie swoje ataki na Londyn. Mniejsze jednostki samolotów bojowych obrzuciły w ciągu całego dnia stolicę brytyjską skutecznymi bombami zapalającymi i rozpryskującymi. Pojedyncze samoloty zaatakowały dalej skutecznie lotniska, urządzenia kolejowe, jak również

ważne ze względów wojennych zakłady przemysłowe w Anglii południowej i środkowej. Ostrzeliwały one przytem liczne samoloty na kilku lotniskach w locie zaistniałym przy pomocy broni pokładowej. Dalej ciężko trafiona została pewna chemiczna fabryka. Jeden samolot zbrojny wojsłu zaatakował w środkowej części Morza Północnego na północ od Great Yarmouth brytyjską flotylę poszukiwawczą min i uzyskał szereg trafień w jedną z łodzi oczyszczających. Okręt pozostał na miejscu, tonąc w płomieniach. Jeden samolot nieprzyjacielski został zestrzelony w walce powietrznej pod Dover.

Rada „wspólnoty hiszpańskiej“.

(=) Madryt, 9 stycznia. W hiszpańskim dzienniku urzędowym ukazało się rozporządzenie hiszpańskiego ministerstwa spraw zagranicznych w sprawie składu nowo utworzonej rady „wspólnoty hiszpańskiej“. Zadaniem tej rady jest budzenie i popieranie wszelkimi środkami duchowego i materialnego poczucia hiszpańskiej wspólnoty plemienniej. W skład rady weszły najwybitniejsze osobistości hiszpańskiego świata intelektualnego, finansowego, politycznego i gospodarczego. Rozporządzenie reguluje następnie szczegółowo osobowy skład rady oraz jej definitywny charakter jako organizacji ponadpaństwowej, opartej na wspólnym porozumieniu pomiędzy Hiszpanją a państwami ibero-amerykańskimi. Siedziba rady wspólnoty hiszpańskiej jest Madryt. W późniejszym czasie ibero-amerykańska filja rady wybierze jedno z miast amerykańskich jako swoją siedzibę. Organ Falangi „Arriba“ w związku z nominacją członków rady wspólnoty hiszpańskiej pisze, że światopogląd falangistyczny domaga się urzeczywistnienia zdecydowanego i jasnego ideału ibero-amerykańskiego, w miejsce dotychczasowego rewizjonistycznego i patriotycznego gadulstwa, uprawianego z zamiłowaniem dotychczas przez małą grupę konserwatywnych intelektualistów.

Dziennik przypomina, że ustawa, stwarzająca radę wspólnoty hiszpańskiej ma jako właściwe zadanie utworzenie reprezentacji europejskiej, etanowiacej odeską do Ameryki łacińskiej. Tej wysokiej misji nie mogą pełnić takie czy inne grupy społeczeństwa hiszpańskiego i z tego powodu członkowie rady zostali rozmyślnie wybrani z pośród wszystkich kół hiszpańskiego życia społecznego. Przez utworzenie tego ponadnarodowego ciała stworzono organizację, która reprezentuje w świecie ideały osi hiszpańskiej. Rozmiary zainicjowanego dzieła domagają się jednak, aby poza kierowniczą rolę Hiszpanji również głos Ameryki znalazł w nowej organizacji należyte uwzględnienie. Wobec tego należy się spodziewać, że w niedługim czasie do listy czołowych osobistości życia hiszpańskiego przyłączy się również podobna lista czołowych polityków i intelektualistów Ameryki łacińskiej.

Włoski komunikat wojenny.

Rzym, 9 stycznia. Włoski komunikat wojskowy ze środy brzmi następująco: Główna kwatery armji włoskiej komanduje:

W Cyrenajce działalność patrolowa i artyleryjska między Bardia a Tobrukkiem. Włoskie samoloty torpedowe sterpedowały pod Sollum nieprzyjacielski kontrtorpedowiec. Lotnicy myśliwcy i bojowi obrzucili bombami i ostrzelali z karabinów maszynowych nieprzyjacielskie jednostki zmotoryzowane. Nieprzyjacielskie lotnictwo przeprowadziło liczne naloty na rozmaite miejscowości w Cyrenajce i na dzielnicę mieszkaniową w Trypolisie, gdzie jest czterech zabitych i ok. dziesięciu rannych. Jeden samolot nieprzyjacielski został zestrzelony w walce przez włoskich myśliwców.

Na froncie greckim akcje o lokalnym charakterze, w których przebiegu Włosi zadali wielkie straty nieprzyjacielowi i odparli jego ataki na włoskie, wysunięte stanowiska. Angielskie samoloty wielokrotnie bombardowały, nie powodując ofiar, włoskie formacje sanitarne. Trzy nieprzyjacielskie samoloty zostały stracone w płomieniach. Włoskie jednostki flotowe ostrzeliwały z widocznym skutkiem miejscowości i drogi wzdłuż nieprzyjacielskiego wybrzeża.

W Afryce wschodniej próba nieprzyjacielskiego bombardowania jednej z włoskich miejscowości w Erytrei, została uni-

estwiona przez natychmiastową interwencję włoskich lotników myśliwskich.

Mussolini odwiedził rannych żołnierzy

(=) Rzym, 9 stycznia. Mussolini odwiedził we wtorek jeden z wojskowych lazaretów w Rzymie, przyczem w czasie swej wizyty, trwającej 2 godziny, był z entuzjazmem witany przez rannych.

Mussolini zatrzymywał się przy każdym z rannych, odbywając z nimi rozmowy. W czasie tych rozmów, zarówno oficerowie, jak podoficerowie i żołnierze wyrażali jednomyślnie szczere życzenie wzięcia z powrotem udziału w walkach.

Gen. Bergonzoli nie dostał się do niewoli.

Rzym, 9 stycznia. Według komunikatu angielskiej głównej kwatery w Kairo, gen. Bergonzoli, dowódca Bardji, wbrew poprzednim pogłoskom, nie dostał się do niewoli angielskiej, lecz zdołał opuścić Bardję przed zajęciem jej przez Anglików.

Poco Hopkins pojechał do Londynu?

Stokholm, 9 stycznia. Specjalny wysłanik prezydenta Stanów Zjednoczonych Roosevelta, b. minister handlu Hopkins, który ndał się na 14-dniową podróż informacyjną do Angli, aby na podstawie własnych obserwacji w Anglii osobiście powiadomić prezydenta o stanie rzeczy, przybył we wtorek na pokładzie „Yankee Clipper“ do

Lizbony, a do Londynu przybędzie prawdopodobnie we czwartek.

Hopkins, jako jeden z najbliższych przyjaciół Roosevelta, został wysłany do Londynu, aby dokładnie poinformować się co do pewnych problemów. Dalej Hopkins ma zasłogać informacyjnie nie tylko co do planów wojennych Anglii, ale także co do jej celów wojennych.

Koła dyplomatyczne Londynu odnoszą się do wizyty Hopkins'a z dużą dozą ostrożności. Podkreśla się przytem fakt, że Roosevelt wysłał do Londynu rzeczoznawcę handlowo-finansowego a przytem zadaje się również pytanie jak daleko sięgają pełnomocnictwa Hopkins'a. Nie na darmo te strony amerykańskiej podkreśla się, że podróż Hopkins'a ma wyłącznie charakter informacyjny.

Zapotrzebowanie stali w U. S. A.

Waszyngton, 9 stycznia. Sprawa produkcji stali w Stanach Zjednoczonych i przeróbki jej na różnego rodzaju sprzęty wojenne stanowi obecnie jeden z głównych tematów fachowych piśm amerykańskich. Jak można zorientować się z podanych szczegółów, przedstawia się zapotrzebowanie stali w Stanach Zjednoczonych od czerwca 1941 do czerwca 1942 następująco: 74 milionów ton dla normalnej produkcji krajowej, 15 milionów ton na eksport, 45 milionów ton na zbrojenia. Zdolność produkcyjna przedsiębiorstw amerykańskich obejmuje obecnie 83 miliony ton. Zachodzi więc zagadnienie, jak zużytkować 10 milionów ton, które nie dadzą się objąć normalną produkcją. W sferach przemysłowych istnieją niechęć do zbyt wielkiego rozszerzenia przedsiębiorstw, z obawy aby w razie gwałtownego zmniejszenia produkcji po przejściu koniunktury wojennej nie nastąpiło duże bezrobocie, ale również z tego powodu, że zbyt wielkie powiększenie przedsiębiorstw spowodowałoby reglamentację gospodarki przez rząd.

Emigracja do Palestyny równa się zeru.

Stambuł, 9 stycznia. Turcyjskie władze mandatarswe w Palestynie postanowiły, że na czas od października 1940 do kwietnia 1941 nie będą marnować kontyngentu emigrantów, mogących osiedlić się w Palestynie.

Francuskie Indje Zachodnie będą się broniły.

(=) Włchy, 9 stycznia. Wysoki komisarz dla francuskich Indji Zachodnich złożył oświadczenie w sprawie stanowiska Martyniki. W oświadczeniu ten wysoki komisarz stwierdził, że otrzymał pełnomocnictwo od swego rządu w razie konieczności potrzeby podjęcia obrony francuskich Indji Zachodnich nawet przy użyciu siły zbrojnej przeciwko każdemu mocarstwu, które usiłowałoby wydrzeć Francji te terytoria.

12-tomowa historia Rosji w przygotowaniu.

Moskwa, 9 stycznia. Sowiecko-rosyjska akademja wiedzy przygotowuje wydanie 12-tomowej historii Rosji, w której mają się znaleźć wyniki, dotychczas nieopublikowane, dwóch archeologicznych wykopalisk, jak również nieznanne dotychczas szerszemu ogółowi dokumenty archiwalne. Trzeci i szósty tom tego dzieła, obejmujące odcinek IX i X stulecia, jak również lata od r. 1800 do zakończenia wojny krymskiej, mają się ukazać w pierwszym kwartale br. Także 1 i 2 tom są już gotowe do druku.

Kolekcjoner osobliwości.

Piotr Wielki podczas swych podróży starał się każdorazowo przywieźć do swej ojczyzny najrozmaitsze osobliwe przedmioty. Podczas pobytu w Amsterdamie zainteresowały go w miejscowym muzeum dwa cenne eksponaty do tego stopnia, że wszczął pertraktacje o nabycie ich i wkońcu kupił je za olbrzymią sumę i wysłał do Petersburga. W ten sposób powstał zawiązek późniejszego Muzeum Przyrodniczego przy Akademji Umiejętności w Petersburgu.

Car Piotr spędzał w tem założonym przez siebie muzeum wczesne godziny ranne, podziwiał zgromadzone eksponaty i cieszył się nimi do tego stopnia, że kiedy zaprosił tam posła cesarskiego na pierwszą audjencję.

Kiedy kanclerz zauważył, że wypadaloby raczej przyjąć posła w pałacu, car odpowiedział, że nie stoi na przeszkodzie, aby posel zawsze był przyjmowany właśnie w tym gabinecie, jest bowiem posłany nie do tego czy innego budynku, ale do niego, to jest do cara. W istocie rzeczy stanęło na tem, że car przyjął posła w gabinecie przyrodniczym o 5-tej godzinie rano.

Aby zachęcić Rosjan do zwiedzania gabinetu i wzbudzenia w nich zainteresowania dla zgromadzonych osobliwości, car wydał rozporządzenie, aby każdy udający się do muzeum miał nietylko wstęp wolny, ale aby podawano bez żadnych opłat wino, wódke oraz kawę i herbatę z pieczywem i kielbasą. Nikt nie zdziwi się, że po wyższym zarządzeniu frekwencja w muzeum wzrosła, gdyż wielu ludzi dążyło do muzeum nie z żądzy wiedzy, ale procztem celem zaspokojenia głodu.

Kiedy pewnego razu car Piotr zwiadał muzeum naturalne w Kopenhadze, zauważył tam m. in. osobliwościami mumję olbrzymich rozmiarów. Skoro oglądał ją uważnie ze wszystkich stron, zażądał jej od dyrektora muzeum. Dyrektor zmieszany się i odrzekł, że jest tylko wykonawcą rozkazów króla duńskiego i tylko ten ostatni mógłby w tym wypadku zdecydować. Przyrzekł jednak natychmiast udać się do króla i zakomunikować mu wolę cara.

Król duński, który dobrze znał wartość mumji, nie zgodził się na propozycję cara, polecił jednak swą decyzję zakomunikować carowi jaknajosledniej.

Kiedy car zjawił się powtórnie w muzeum i dowiedział się, że król nie ma zamiaru spełnić jego życzenia, przystąpił, szalejąc ze złości, do mumji i wyrwał jej nos, poczem oddalił się ze słowami:

— Obecnie możecie ją zatrzymać, a bez nosa ja jej już więcej nie pragnę.

100-letni generał armji niemieckiej.

Manachjum, 9 stycznia. Najstarszym oficerem armji niemieckiej jest generał artyleryji w stanie spoczynku Teodor v. Bornhard, który ukończył w ub. środe setny rok życia. Jest on ostatnim żyjącym świadkiem proklamacji, wydanej w sali zwierciadlanej pałacu wersalskiego w r. 1871, na podstawie której król Wilhelm pruski przyjął tytuł cesarza. Brał on udział jako oficer w wojnie przeciw Francji w r. 1870/71 oraz

jako bawarski podporucznik w kampanji 1866 r.

Życzenie palacza.

W 40-tych latach zeszłego stulecia król pruski Fryderyk Wilhelm IV przybył w czasie swej podróży do miasteczka Wesel w Nadrenji i zatrzymał się tam parę godzin. Od komendanta dowiedział się, że w miasteczku tem żyje najstarszy człowiek z całego państwa. Król polecił, by zaprowadzono go do domu staruszka.

Człowiek, który uchodził za najstarszego, liczył nie mniej nie więcej tylko 106 lat i czuł się zupełnie dobrze. Zwykle siedział on w bujaku, pykając swoją fajeczkę. Gdy doniesiono mu o odwiedzinach monarchy, podniósł się z krzesła i wyszedł na jego spotkanie. Monarcha polecił staruszkowi usiąść i dowiadywał się o jego zdrowie. Podczas rozmowy z królem staruszek trzymał swą nieodłączną fajeczkę w zębach.

Kiedy Fryderyk Wilhelm żegnał się już ze starcem, pragnął obdarować go i zapytał go tonem pełnym łaskawości, jakiego on miał życzenia?

— Niczego sobie nie życzę — odpowiedział staruszek — ponieważ mam wszystkiego, czego tyłkoby pragnął.

— Jaki? — spytał zdumiony monarcha — to jest niemożliwe, abyście nie mieli żadnego życzenia.

Staruszek zastanawiał się przez dłuższą chwile, wkońcu rzekł:

— Mój lekarz polecił mi, abym każdego dnia spacerował godzinę po walach obronnych. Idąc tamtedy muszę przechodzić obok prochowni, przy której stoi wartownik i każdorazowo woła do mnie zdaleka: „Precz z fajką“ i ja muszę ją gasić. Miał

bym wobec tego do J. Kr. Mości prośbę, aby mi zechciała wyświadczyć tę łaskę i rozkazała wartownikowi, aby pozwolił mi przechodzić z pałacą się fajką.

Król spełnił natychmiast życzenie staruszka i ten jeszcze dwa lata delaktował się podczas spacerów swą fajeczką, której już nie potrzebował gasić.

Istoty niewidzialne żyły jedynie w naszej wyobraźni i w bajeczkach, które opowiadaliśmy małym dzieciom. W istocie rzeczy żyje w wodzie małe, bo ledwie 10 mm stworzonko, zwane Leptodora, które odznacza się zupełną przejrzystością tak, że bardzo trudno je dostrzec w środowisku, w którym żyje.

Kiedy w 1627 roku spadł w Prowancji w jasny dzień meteor, ważący 80 kg, Gassendi, jeden z najwybitniejszych umysłów XVII wieku dowodził, że przyczyna leży w jakimś bliżej nieznanem trzęsieniu ziemi.

Stolica Turcji, Ankara, została rozbudowana na podstawie planu opracowanego w 1930/31 r. przez prof. Jansena z Berlina.

Autobusy prywatne, jakie kursują w niektórych miastach Turcji, nie mają ściśle określonego czasu jazdy, a ruszają dopiero z tą chwilą, kiedy wszystkie miejsca są już zajęte. Niejednokrotnie trzeba więc czekać długie godziny na ostatniego pasażera, a istnieją tylko jeden sposób na przyspieszenie jazdy, a to wykupienie wszystkich wolnych miejsc.

Potężny upust krwi.

Wojna chińsko-japońska.

Jesteśmy bezpośrednio zainteresowani w tych wypadkach historycznych, tyle ważkich, decydujących rzeczy rozgrywa się wokół nas samych, w tyłu procesach dziejowych bierzemy bierny lub czynny udział, że siła rzeczy niema w nas miejsca na zainteresowanie sprawami nie dotyczącymi nas, lub jakby się zdawało, nie pozostającymi w żadnym konkretnym związku z tem, co się dzieje w społeczeństwie. Jesteśmy prosto pochłonięci przez historję obracającą się zbyt — jak na przyzwyczajenia pokoleń — szybko.

Wojna obecna zdumiała nas swoją prędkością już „błyskawiczością”, zdobywaniem potężnie ufortyfikowanych krajów w przeciągu kilku lub kilkunastu dni, lotnictwem i jego niszcycielską działalnością, różnorodnością terenów walki wroscia. Jednak na manganosie tego wszystkiego, toczy się nieprzerwanie

wojna chińsko-japońska

od przeszło trzech lat, zapomniana, baretelizowana, nierealna jakby — tak odległa.

Tymczasem ten „Złoty front”, niezmiernie mickawy strategicznie i społecznie, krewawo się dalej. Od czasu do czasu tylko drobna wiadomość z tego frontu wprawia nas w głębokie zdumienie. Tam bowiem inne elementy odgrywają decydującą rolę, niż na Zachodzie.

Złoty front to przede wszystkim — masa, przestrzeń i odległość. Również metody i charakter tej walki są zupełnie różne od europejskich.

Komunikaty z Dalekiego Wschodu wymieniają stale nazwisko wodza Chin — marszałka Czang-Kai-Czeka, ale większość czytelników nie zdaje sobie sprawy, kogo przedstawia to imię.

Czang-Kai-Czek ukończył Japońską akademię wojskową jako oficer

i przyłączył się do rewolucyjnego ruchu chińskiego Sunyat-Sena, gdzie dzięki zdolnościom i fachowości oraz cechom charakteru uzyskał łatwo dominującą rolę. W walce ze starym rządem, prowadzonej przy pomocy sowieckiej, wybił się na czoło, zostając głównodowodzącym całej armii Kwantungu. To był rok 1925. Z końcem 1926 wyprawił się Czang-Kai-Czek na północ i podbił cały kraj aż do Jangtsekiangu.

Gdy był już pewnym swej władzy i zwycięstwa pozbył się obcej pomocy, tworząc nowy rząd w Nankinie, nie troszcząc się więcej o rząd Sun-Yan-Sena w Kantonie. Celem jego było podbicie całego Chin i zmuszenie ich do uznania swej władzy. Spotkał się z oporem w pierwszym rzędzie ze strony licznych generałów, będących wodzami i panami niezależnych armii. Równocześnie zaistniały dwa rządy nankiński i kantoński, oraz tyle walczących armii, ilu było generałów, opłacanych z różnych, w większej części zagranicznych źródeł.

Najcięższe w tem wszystkim jest stanowisko marszałka do Japonii. Było ono na początku wyraźnie przyjazne. Czang-Kai-Czek uznawał konieczność współpracy trzech ludów — Chin, Japonii i Mandżurji, rozumiał ją i dążył do niej. Nie są to frazesy. Podczas akcji japońskiej na Szanghaj w r. 1933 zachowywał się biernie i nie stawiał oporu podczas tworzenia się niezależnego państwa Mandżukuo.

Wrogami Japonii natomiast byli południowcy, którzy od początku walczyli z nią o swe prowincje. Bataljony kantońskie były w r. 1933, kiedy Japonia ruszyła na Hankau, ale te same bataljony szły ramieniem przy ramieniu z wojskami nankińskimi Czang-Kai-Czeka podczas walk antykomunistycznych roku 1934.

Wojna rozgorzała pomiędzy generałami południowo-chińskimi a armją japońską. Wojna najdziwniejsza w dziejach, podczas której przedstawiciele dyplomatycy obu państw pozostawali na swych stanowiskach, która „formalnie” nie istniała, niewypowiedziana, rozgrywająca się w dramatycznych epizodach na ziemi chińskiej.

Zołnierze chińscy wzięci do niewoli przez Japończyków.

Zołnierze chińscy na północnym froncie pod Tientsinem.

Chiny mają dużo krwi.

Ale już wojna domowa wysyczyła jej zbyt wiele. 9,3 milionów zabitych, 63 miliony pozbawionych ziemi uchodźców, 44,8 milionów szkód — to są przerażające, nawet jak na Chin, cyfry.

Straty wśród samej tylko ludności komunistycznej prowincji K'ang-Si wynosiły 5 milionów osób. Wojna ta przyniosła pierwsze obrzynie bombardowania wielkiego miasta, jakiego jeszcze nie było. Bombardowanie Szanghaju (5—20/X 1937) przyniosło 9000 ofiar. Cofający się Chińczycy spalili dwie dzielnice, między innymi dzielnicę międzynarodową Czapei.

Obleżenie Szanghaju trwało 2 miesiące, a operowano przytem setkami tysięcy żołnierzy po obu stronach. (Armia chińska pod Szanghajem liczyła 500.000 ludzi). W listopadzie 1937 przetrwali Chińczycy tamy na Żółtej Rzece (Hoang-Ko), zatapiając 40 tysięcy km. kwadr.

Pod eamym Nankinem zginęło 50.000 Chińczyków.

I tutaj samoloty wykazały swoją wagę. Nalot 166 aparatów japońskich przerwał komunikację Kanton-Hongkong. 150 maszyn bombardowało Niuczang, 80 Hankou. Zatopienie olbrzymich obszarów ziemi nie wstrzymało jednak ofensyw japońskiej. Gdy przerwano podczas wylotu Rzeki Żółtej tamy — zalano 3500 wsi, przyczem zginęło 250.000 ludzi, bez dachu nad głową pozostało 700.000. Jedyną korzyścią tego wylotu dla Chińczyków były stosunkowo małe straty japońskie w materiale i ludziach.

W czasie pierwszego już roku wojny zajęli Japończycy 124.900 km kw. z 132 milionami ludności, zdobyli 180.000 karabinów, zatopili 43 okręty (60 proc. chińskiej marynarki) i zniszczyli 1070 samolotów. Straty w ludziach wynosiły 1.300.000 w tem 500.000 zabitych. Straty japońskie 37.000 zabitych. Wystarczy przypomnieć, że przedstawiciel Chin w Lidze Narodów we wrześniu 1938 roku

określił liczbę zabitych na 1 młjon,

a bezdomnych na 30 milionów. Szkody w Szanghaju oszacował na 4 miljardy dolarów złotych.

Te cyfry mówią same za siebie. Potężny upust krwi — z jednej strony, a z drugiej niezmordowana, heroiczna akcja japońska, zdobywająca piędz po piędzi ziemię 600-miljonowego państwa.

Sytuacja obecnie przedstawia się następująco: Japonia zdobyła najważniejsze pozycje, spichlerz Chin i wszystkie prawie ośrodki przemysłowe. Równocześnie odepchnęła Chiny od morza, zajmując wszystkie porty.

Armja chińska skazana była zawsze na pomoc obcą,

która szła różnymi drogami. W celu umożliwienia transportów z Rosji wybudowano drogę przez pustynię Gobi długości 5000 km., przy budowie której pracowano noc i dzień 700.000 robotników. Dostawy europejskie szły przez drogę burmańską i Indochiny. Amerykańskie przez porty wschodnio-chińskie.

Wszystkie te drogi są obecnie bezużyteczne. Japonia uderzając od południa przez Indochiny, oraz mając w zasięgu swych bombowców drogę burmańską, odgrodziła Chiny od pomocy zewnętrznej.

Wojna jednak toczy się dalej. Regularna i partyzancka. Na frontach o olbrzymiej rozpiętości. Na terenach zajętych panuje już jednak nowy porządek. Samodzielne państwo Mandżukuo oraz rząd chiński Wangczungweja są obok wojska japońskiego jego gwarantami.

Nahas Pasza domaga się wyborów.

(—) Bejrut, 9 stycznia. Przywódca egipskiej partji Wafd Nahas Pasza zwrócił się do króla Faruka z ośrodem, prosząc go o rozpisanie wyborów w Egipcie.

Zdaniem Nahas Paszy, wybory mają przyczynić się do „zjednoczenia narodu”, a równocześnie zabezpieczyć krajowi po wojnie jasne stanowisko Anglii w sprawie statutu egipskiego.

W ośrodm swem stwierdził on, że umowa anglo-egipska z r. 1936 daje korzyści jedynie Anglii, natomiast szkodzi interesom egipskim.

Święta mahometańskie w Tetuanie.

(—) Madryt, 9 stycznia. Jak co rocznie, w dniu 8 stycznia rozpoczęły się w Tetuanie święta mahometańskie Aid el Kebir. Uroczystości tegoroczne zapowiadają się szczególnie świetnie. Wielką liczbę jagniąt złożonych w darze szefowi państwa hiszpańskiego rozdzielono pomiędzy ludność, podobnie jak i mięso oraz chleb.

W pierwszym dniu uroczystości zgodnie z tradycją, kalif Muley Hassan złożył ofiarę z owieczki, poczem uda się na modlitwę do meczetu. Tetuan będzie wspaniale iluminowany.

Na znak dobrych stosunków pomiędzy ludnością Maroka a hiszpańskimi władzami administracyjnymi wręczono wysokokomisarzowi Hiszpanji, generałowi Asencio wspaniałe album pod tytułem: „Maroko — 1940” ilustrujący wydarzenia ubiegłego roku.

Irak i państwa arabskie.

Ankara, 9 stycznia. Premier Iraku wygłosił przy końcu ub. roku przemówienie przed wydziałem finansowym parlamentu, omawiając politykę zagraniczną tego kraju. Premier oświadczył, że Irak stara się w dalszym ciągu utrzymać pokój, i że nie zapomina o obowiązku utrzymywania solidarności wśród innych państw arabskich, to też zwróci się przeciwko wszelkim zamachom na ich niepodległość.

Obsunięcie się ziemi we Włoszech

(—) Medjolan, 9 stycznia. W powiat miejscowości gminy Predappio wskutek usunięcia się ziemi, zawalił się powien dom włościański, zamieszkały przez dwie rodziny. Wielu mieszkańców domu, oraz bydło zostało pogrzebane pod gruzami domów. 7 osób, mianowicie gospodarz i członkowie jego rodziny, wydobyto martwych z pod gruzów. Ponadto 3 osoby odniosły rany. Wskutek katastrofy wszystkie zwierzęta domowe zginęły.

Katastrofa słynnej lotniczki.

Jak donosiliśmy, słynna lotniczka angielska Anny Johnson, oblatująca nowe samoloty, zginęła w katastrofie u ujścia Tamizy. Zdjęcie nasze przedstawia Anny Johnson.

„Na kolebę konia z rzędem i dwadzieścia zboża fur...“

Kraków, 8 stycznia.

Między Świętą, ale okres „święteczny“ trwa dalej jeszcze. Boć to przecie jest do świętowania i Nowy Rok i potem „Trzej Królowie“. Zwyczajem dawnych lat i tradycją wieków, **pośród koledowania nie ustanie, nie należy mówić o skończonym okresie Bożego Narodzenia.**

Pokąd nie ustanie koledowanie... Dosłownie i w przenośni. W pieśniach i obdarowywaniu się wzajemnym „na kolebę“.

Dzisiaj zamknięt już zwyczaj składania sobie podarunków poza wieczorem wigilijnym, boć i świadczenia dobrowolne w gotówce na rzecz tego lub owego w Roku Nowym uważamy raczej za „noworoczne“, by się uświetniło cały rok, niż za „koledę“, w zrozumieniu dawnych pojęć.

Tymczasem giną też już, zwłaszcza po miastach, zwyczaj chodzenia z „koledą i szporką“ jest

pozostałością z wstępu wspomnianych obchodów Świąt Narodzenia,

dających sposobność do otrzymania darów, czyli „koledy“.

Nasze obdarowywanie się dzisiejsze „na gwiazdkę“, to już raczej tylko symbol dawnych tradycji, okrzepłszy szerokiego gestu i szlachetności dawniejszych czasów.

Bo i ludzie i czasy inne, pieniądz inny, ma wartość i zapatrywania zmienili się.

My — dajemy przedewszystkiem w naszych czasach dary dzieciom. To przecież zawsze największa przyjemność — patrzeć na prawdziwą, bezpośrednią, nieklamana radość dziecka. A co do starszych, dorosłych? Jakis kwiatek, czekoladki, tort, to i owo praktyczne mężowi, lub żonie, matce, lub ojcu.

Inaczej wyglądały jeszcze podarki między starszymi

w dnach naszego dzieciństwa.

Szły one w parze z dobrobytem i stopą życiową obdarowywanego i obdarowywanego. Nie wiedzieli oni atoli, co to jest „kryzys gospodarczy“, zastój w pracy, lub bezrobocie.

Wielka Wojna i następnie po niej lata, drie dzisiejsze, jako ciąg dalszy przewrotu światowego — musiało położyć piętno i na kosztownych zwyczajach i na mięczącej się z gromem tradycji.

My, idąc przez życie z ołówkiem w rękę, nie pozwalamy sobie rzecz prosta na prezenty, przechodzące nasze możliwości.

Ciekawą tedy jest rzeczą

rzut oka w przeszłość,

w te „dawne dobre czasy“, gdy to w okresie „koledy“, suto i „po pańsku“ gościnnie sobie, gwoli sero rozradowania i na pamiętkę obdarowania Dziecinny przez moźnych tego świata, składano.

Lukasz Gołbowski, opisując dawne obyczaje magnackich domów, taki oto podaje spis upominków przeznaczonych przez Marszałka Kazanowskiego dla dworzan na „koledę“ z Rokiem Pańskim Nowym 1683:

Panu Koniuszemu koń siwojabłkowy ze srebrnym rzędem i jedwabniami kutasami. Panu sekretarzowi Jasińskie-

mu kiereja altembasowa z rysiami i kłamrą srebrną. Panu sekretarzowi Kulczyckiemu także kiereja z popielicami. Panu Inspektorowi dworskich pacholików pas ze zapinką i kanakiem. Panu Inspektorowi Domu żupan adamszkowy i kołpak soboli. Panu Piwniczemu czapka z sobolami. Każdemu z pacholików nowy żupan nowym krojem uszty oraz po 8 złotych. Każdemu ze starszych służebnych po 7 złotych; każdemu ze średnich po 6 złotych. Każdemu z młodszych służebnych po 3 złote, a zaś każdy ciura weźmie po 2 złote i po 1-nym każdy popychacz.

Ichmość P. P. Rotmistrze zabiorą po jednej szabli roboty Andrzeja ze Starogo Miasta, inni P. P. Towarzysze starsi wybiorą podług upodobania po parze pistoletów z mego arsenaliku, młodzi zaś po szabli roboty Jonsona z Podwala.

Jeżeliby któryś z Towarzyszów Młodszych bez konia był, wolno mu wybrać z mej trzeciej stajni.

Ksiądz Kapelan weźmie z mych antyków, Pana Miłociwego.

Gwardjan zaś bernardyński, a mój-ci Spowiednik przewielebny, weźmie asygnację na 20 fur zboża.

Szpitalowi na Mostowej ulicy dają w kolebę asygnację na tyleż wozów;

Szpitalowi św. Ducha na wozów 10-cioro.

Przybocznymi moi odbiorą po złotych dwadzieścia, ktoby zaście wypadkiem pominiom został, niechaj śmiało do mnie przyjdzie, przypomni się — a obdarzon będzie“.

Takto wieki temu płynęły dary na „koledę“ a przyznać trzeba bezstronnie chyba, że Imci Pan Marszałek Kazanowski

listę obficie urozmaicił i hojną miał dłoń...

Bo, jeśli tyle wspaniałości rozdał między domową służbę jeno i dworaków, wiele tam darów i jak kosztownych nieczyło o czy Małżonki Jejmości najmniejszej i dziateczek lubych... Sam zaście Pan Marszałek serca zacnego musiał być i uważania wielkiego peritus, gdy listę układając baczył, by nikt obrażonym nie został, co też musiało być nielatwe.

Skoro pozór trzeba było dać na tak nawet subtelne różnice, jak odcienie służbowe... Boć za afront poczytałyby sobie mógł lacono ciura, gdyby go zrównano z popychaczem...

W każdym razie, jakże odlegli dziś jesteśmy od dostania od kogoś lub damia komuś na „koledę“ konia z rzędem i to jeszcze do tego srebrnym, oraz dwudziestu fur zboża... „Czasy były...“

Stef. Kr.

Książka o wojnie.

Kraków, 9 stycznia.

W tych dniach ukazała się w Anglii książka wojskowa, której jednak autor w charakterystyczny sposób ukrywa się. Pod pseudonimem „T 12“ prawdopodobnie kryje się oficer, który rzecz prosta na podstawie doświadczenia posiada odpowiednie wskazówki co do wojskowych konieczności Wielkiej Brytanii. Powatpiewa on o korzyściach wielkiego wojska lądowego, natomiast domaga się silnej floty i silnego lotnictwa. W niektórych jednak miejscach przekracza on swój fachowy teren i rzuca myśli, które mogłyby być bardzo korzystne dla tego kraju, gdyby były stosowane przez kierujące sfery. „T 12“ ma wiele odwagi do przedstawienia rozsądnych zdań. Wstawa on do swych odliczeń możliwości, że „Niemcy uzyskali tam sukces, gdzie nie udało się to Napoleonowi, a mianowicie w utworzeniu imperium europejskiego, które będzie obejmowało wiele mniejszych państw“. „Należy zrozumieć, że te małe państwa mogą odczuwać jako korzyść należenie do zjednoczonej Europy“.

A potem „T 2“ daje brytyjskiej polityce radę, aby pozostawiła kontynent samemu sobie, a swą uwagę zwrócić na morza. Tam istnieje jedynie istotne niebezpieczeństwo dla Anglii, a zniszczenie brytyjskiego Imperium, „tego cudownego dziedzictwa“, byłoby katastrofą.

Walka z trachomą.

Zasadnicze rozporządzenie Generalnego Gubernatora. — Obowiązek zgłaszania każdego wypadku pojawienia się choroby.

Kraków, 9 stycznia. Trachoma (egipskie zapalenie oczu) jak wiadomo, jest niebezpieczną chorobą zakaźną, występującą na zachodzie Europy już rzadziej, pojawiającą się natomiast sporadycznie na terenach b. państwa polskiego.

Przyczyną tego jest mało energiczne zwalczanie pojawiającej się choroby. Istniało wprawdzie odpowiednie rozporządzenie, wydane przez prezydenta b. państwa polskiego w dniu 22 marca 1938 o zwalczaniu trachomy, jednakże wyniki praktyczne są niezadowalające. Generalny Gubernator zniósł to rozporządzenie i zastąpił je nowym, ustanawiającem dokładne wytyczne dla zwalczania w przyszłości tej niebezpiecznej choroby.

W myśl tego nowego rozporządzenia każdy, kto zachoruje na egipskie zapalenie oczu, lub przypuszcza, że zachorował, jest obowiązany oddać się natychmiast pod opiekę lekarską. Jeśli chodzi o osoby małżeńskie, zobowiązani są rodzice, opiekun, lub osoby, którym opiekę powierzono, skierować względnie doprowadzić chorego, czy też podejrzanego o chorobę najbliższemu lekarzowi.

Starostowie miejscy i powiatowi mają obowiązek zarządzenia zbadania osób po-

dejrzanym o egipskie zapalenie oczu i w danym wypadku oddania ich leczeniu ewentualnie nawet przymusowemu.

Jako chorych na trachomę uważa się także osoby, u których lekarz stwierdził istnienie jej lub też niebezpieczeństwo zarażenia się. Podejrzany o trachomę są wszyscy należący do domowników chorego.

Nowe rozporządzenie nakłada na wszystkich lekarzy w Generalnym Gubernatorstwie obowiązek zgłaszania właściwemu staroście miejskiemu względnie powiatowemu w przedziale 48 godzin na piśmie o każdym wypadku stwierdzonego zachorowania na trachomę z jednoczesnym podaniem źródła infekcji. Ponadto także inne osoby, którym wiadomo o wypadku zachorowania jakiejś osoby na trachomę, która nie poddała się leczeniu, mają obowiązek niezwłocznego zameldowania o tem staroście powiatowemu lub miejskiemu, albo też najbliższej miejscowej władzy policyjnej.

Rozporządzenie Generalnego Gubernatora wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1941, zawiera ponadto szereg sankcji karnych za wykroczenie i nie stosowanie się do przepisów, zawartych w rozporządzeniu.

KRONIKA

Stworzenie Związku Rzemieślniczego w Lublinie.

Lublin, 9 stycznia. W Lublinie dokonano ciekawej próby, mianowicie złączenia wszystkich rzemieślników tej samej grupy cechowej w jedną wspólnotę rzemieślniczą.

Próba ta, przeprowadzona z dodatnimi skutkami w grupie skórzanej (obuwniczej), stanowiła podstawę do dalszych zjednoczeń pracy. Należy wyraźnie zaznaczyć, że przy stwarzaniu takich zakładów rzemieślniczych na większą skalę — w części dopiero planowanych — nie chodzi bynajmniej o fabryki w zwykłym tego słowa znaczeniu. Maszyna bowiem nie ma znaleźć tu większego zastosowania, niż w zwykłym pojedynczym zakładzie rzemieślniczym; służyć ma ona nadal tylko do wykonywania prac obróbkowych, jak np. w stolarstwie, szewstwie itp. Samo wykonanie i wykończenie traktowane jest nadal jako czyste rękodzieło, wykonywane bądź to przemysłem chałupniczym, bądź też w pracowniach zbiorowych. Rezultatem tej reorganizacji pracy rękodzielniczej będzie wzmocnienie produkcji przez zestrzeżenie wszystkich sił w jedno ognisko i skierowanie ich na tory szczytowego współzawodnictwa.

CZARKOWSKA JOANNA.

„KOLEINY“.

10)

Razem chodzili po tych ścieżkach i drogach i każde z osobna zastanawiało się nad tem, dlaczego chodzą razem i do czego to prowadzi. Tak, do czego to prowadzi?

Ich wzajemne stosunki ułożyły się w sferze przyjaźni, ale to było coś o wiele więcej, jak przyjaźń. Mata w dalszym ciągu traktowała Ryszarda jako przedmiot swoich zakusów kobiecych, ale zaczęła myśleć coraz niespokojniej o tem, jaki wpływ miała ta gra na niego. Ryszard interesował się obecnie wszystkim, co jej dotyczyło. Zwracał uwagę na to, jak jest ubrana, w jakim jest dziś, czy była wczoraj humorze, czy nie jest przemęczona pracą, jakie ma zamiłowania, co robi poza godzinami binrowemi, jakie ma towarzystwo, czy się kimś specjalnie interesuje i t. d.

Nie mogła dojść do tego, co było między nimi prawdą. Bo powstał między nimi stosunek, jakby wzajemnej zależności. Ryszard ile razy nie mógł przyjąć do biura, dzwonił do Maty i przed nią się usprawiedliwiał, odnosił się do niej z łagodną cierpliwością i czułością. Nieraz pozwalał sobie na niebywałą u niego odwagę i gładził jej włosy, całował każdy palec dłoni z jakąś lamowaną rozkoszą. Mata się śmiała: — Cóż to za nowe formy powitania, niepraktykowane dotychczas w żadnym biurze?

Ryszard patrzył na jej usta.

— Cudownie się pani śmieje, chciałbym ucałować te usta.

Mówił to w formie żartu, ale Mata wy-czuwała w żarcie pragnienie. Poważniała na chwilę. Czy przypadkiem nie przeszła granicy swoich zamiarów? Zrobiła zakład sama ze sobą, że wytraci tego człowieka z wąskich szyn, jakimi biegnie jego życie. Tak nieznacznie... nie się nie zmieni. Tak, jak inżynier-konstruktor patrząc na stary typ pociągu, nakreśla sobie plany nowej, wspaniałej maszyny. Samo pojęcie się nie zmieni, pozostanie pociąg, jako maszyna, której celem jest szybkie przenoszenie ludzi z miejsca na miejsce. Ale ta nowa maszyna powstała w mózgu inżyniera, pójdzie innem rozpedem, jak oświetlony, wspaniały ekspres, pokonujący niekierowane przestrzenie, przepelniony ciekawą różnorodną publicznością. Ale czy obliczyła sobie dokładnie szybkość, jaką nada tej maszynie-człowiekowi? Może Ryszard bierze poważnie coś, co Mata traktuje jako zabawę i zakład?

— Od pragnienia do czynu jest bardzo daleka droga — powiedziała mu wyzywająco — nie wiem, czy pan zdobyłby się na jej odbycie, gdyż w tym wypadku wchodzi w grę przeszko, na których pokonanie trzeba mieć prawo i odwagę.

Mata dała mu do zrozumienia, że on nie ma prawa, chociaż przebywając z nim częściej, aniżeli tego sprawy biurowe wymagały, sama przekreślała to prawo.

Ryszard wyczuł tę niezgodność, zresztą cóż prawo?... Czy bezprawem jest takie pragnienie, które go coraz częściej nawiedza? Czy Mata drwi z niego? Tak trudno ją czasem zrozumieć...

VII.

No więc tak się stało, jak przeczuwał Marjan.

Zaczął się wszystko w poniedziałek, a Feliks, który był przesadny, jak baba, uważał, że wszystko złe musi się zaczynać od poniedziałku, ponieważ zawsze w tym dniu przychodził wściekły do biura. Zjechał naprzód od góry do dołu szofera, potem się przyczepiał pokolei do każdego woznego. Ponieważ Maty nie cierpiał za jej takt i podejrzewał, że w niej ma najostrejszego krytyka, więc zrobił jej uwagę co do jakiejś pozycji w księgach, której zresztą niebardzo rozumiał.

Mata mu odpowiedziała, że tę kwestję zostawia do rozstrzygnięcia naczelnemu buchalterowi, gdyż sama jest tylko siłą pomocniczą i nikt nie może mieć do niej pretensji, bo nie jest odpowiedzialna. Ta rzeczowa, ale stanowcza odpowiedź doprowadziła Feliksa do szału, ale powstrzymał się z wielkim wysiłkiem od wymyślenia jej, jak to miał ochotę zrobić.

I w tym momencie przyszedł do biura jakiś wytworny gentleman, który zapytał, kiedy otrzyma zamówioną maszynę.

Feliks przybrał postawę niemal uniżoną, gdyż posiadał respekt tylko dla ludzi w dobrze skrojonych ubraniach, zagranicznych krawatach i zamawiających wspaniałe limuzyny. Mogły być i kabriolety, ale jegomość, który się zdobył na taki gest, był w jego oczach człowiekiem, który nie miał nic wspólnego z tłumem, zyskiwał automatycznie na kulturze i inteligencji i pochoził napewno z rodziny posiadającej wielką przepłość za sobą. Taki był Feliks. Pieniądz zginał mu kark do samej ziemi, był barometrem jego życia, wyraźnym świadectwem układu zwojów mózgowych i stanowiska społecznego.

Gdyby się przypadkiem okazało, że je-

gomość zamawia tylko motocykl i to „se-tek“, Feliks uważałby go z miejsca za hochsztaplera, który przyszedł w eleganckim garniturze, aby nabierać ludzi. Hołota jednym słowem! Feliks pasjami lubił to określenie i miał go w sporym zapasie.

W tej chwili zginał się w poważnym, rozumiejącym doskonałym stanowisko społeczne dygnitarza, ukłonie — i zapytał, kiedy została zamówiona maszyna. Dygnitarz popatrzył współczująco na Feliksa, jakby się zdziwił tej nieświadomości i wypalił głosem nieco zdenerwowanym, że minął już więcej, jak trzy tygodnie, że dowiaduje się regularnie co trzy dni, że zużył do tego celu przynajmniej kilkadziesiąt złotych na telefon, że nie myśli dłużej czekać, skoro panowie tak przeciągają sprawę, że ma pilne interesy zagranicą i czeka na maszynę, a przecież z powodu takiego głupstwa nie będzie zatrzymywał toku swoich interesów i t. d.

Feliks z jednej strony został olśniony samym faktem, że maszyna dla kogoś może stanowić „glupstwem“, ale też dotknięty z powodu tak pańskiego zlekceważenia firmy. Przeważił jednak blask światła, jaki niewątpliwie bił z lewej strony marynarki gentlemana, to też zniósł docinek i zdobył się na tak trudną dla niego rozmowę dyplomatyczną.

— Łaskawy pan będzie uprzejmy poczekać chwilę, zaraz sprawdzimy datę zamówienia, gdyż przyznam się, nie przypominam sobie, widocznie byłem nieobecny w czasie tej transakcji. Więc to miała być limuzyna, czterodrzwiowa, typ „de luxe“, cena 32.000 złotych? Zaraz sprawdzimy.

Zadzwoił do Marjana, gdyż widocznie on przyjmował zamówienie.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Czyraki — niebezpieczeństwo dla organizmu.

Kraków, w styczniu.

Zpóśród wielu chorób skóry bardzo popularna, częsta chorobą są **czyraki**. Zajmowanie się w ramach szerszego artykułu tak blachem zagadnieniem, napozór tak niegroźną chorobą, okazuje się jednak celowe, ze względu na małe uświadomienie szerokiej warstwy ludności co do istoty tego schorzenia. Istnieje pewien procent przypadków, które nieodpowiednio leczone, stanowią poważne **niebezpieczeństwo dla organizmu**. Zwrócenie bacniejszej uwagi na to i przyczynę powstawania niektórych czyraków jest celem niniejszego artykułu.

Wielu ludzi sądzi, że czyraki, to tylko czasowa, ograniczona, trochę wprawdzie bolesna i krępująca ze względu na kosmetycznych — choroba skóry, która jednak po krótkim czasie samoistnie ustępuje. Tak jest istotnie, lecz w stosunkowo małym odsetku przypadków. A jednak czyraki zewnętrznie nie różnią się od siebie. Często gatunkowy — że się tak wyrażę — powagi tego schorzenia tkwi w lokalizacji czyraka na ciele, zależy od stanu organizmu pod względem odporności oraz sił obronnych, jakoteż od tego, czy czyraki są samoistną odrębną chorobą, czy też stanowią może

Jeden z symptomów łagodniejszej choroby.

„Ale zastanówmy się najpierw, co to jest czyrak. Czyrak — to ropne, przechodzące potem w miejscowo-zgorzelinowe zapalenie mieszków okółowłosowego, wywołane przez gronkowce — pewien rodzaj bakterii, stale żyjących na skórze człowieka. Początkowo tuż koło włosa powstaje czerwone wzniesienie słabie swędzące. To objawy początkowego zapalenia, które pozostawione w spokoju i nie narażone na żadne bodźce uszkażdżające, jak tarcie, ucisk i t.p., zwykle samoistnie się cofa. W przeciwnym razie zaostrzenie postępuje, jak również postępuje obrzęk zapalny, a u szczytu wargórka wytwarza się czop szarawy, składający się z ropy. Po pewnym czasie następuje obumarzenie sąsiadującej z czopem tkanki, która swoista wytwarza t. zw. linję demarkacyjną, pozwalającą w przyszłości na oddzielenie się czopu martwej tkanki od tkanek otaczających, zdrowych. Tak więc skóra w okresie od początku powstawania czyraka do czasu oddzielenia się martwiczo-ropnego, stała się miejscową

walkę z bakteriami,

które korzystając z jakiegoś miejsca słabszego oporu, starają się wtargnąć przez skórę w głąb organizmu, by tam zacząć swą szkodliwą dla ustroju robotę. A więc czyrak w stanie oddzielenia się czopu martwiczo-ropnego w okresie gojenia stanowi jakby pobojowisko, świadczące o zwycięstwie sił i urządzeń obronnych skóry, krwi i tkanek, dzięki którym to urządzeniom w ogóle możliwe jest życie.

Tak pokrótce przedstawiają się czyraki, które mogą występować wszędzie tam, gdzie znajduje się na skórze choćby jeden włos, którego torebka — jak już wspomnieliśmy — stanowi punkt wyjścia zakażenia i rozwoju czyraka. Najczęściej wytwarzają się czyraki na karku, pośladkach, grzbiecie, przedramionach, rzadziej na twarzy. Czyraki rozwijające się na twarzy, wargach, a zwłaszcza wargach górnej ze względu na swoje szczególne położenie, stanowią olbrzymie niebezpieczeństwo dla człowieka. Nieodpowiednie jednak postępowanie z takim czyrakiem powoduje nagłe i gwałtowne zaostrzenie się objawów miejscowych, oraz wciągnięcie w stam ciężkiej choroby całego organizmu. Występuje wysoka gorączka, czasem sięgająca do 40 st. C, obrzęk twarzy, zaostrzenie, bóle głowy, ogólne osłabienie. Ze względu na ścisłą łączność na wargach mięśni ze skórą, głębokie usadowienie się gruczołów łojowych, obfitość naczyń żylnych oraz naczyń limfatycznych, jakoteż na wzajemną ich komunikację i bliskość z jamą czaszki, często — stan zapalny — i infekcja, jaką stwarza czyrak, postępuje szybko naprzód,

powodując po kilku dniach zapalenie mózgowia i smutny koniec.

Z tego krótkiego opisu widzimy, jak groźne czasami następstwa następują tak na pozór blach schorzenie, tylko dlatego, że usadowiło się w miejscu sprzyjającym szybkiemu postępowi zakażenia i z powodu bliskiego sąsiedztwa mózgu. Powiedziliśmy jednak na początku, że czyraki nie zawsze stanowią samoistne schorzenie skóry.

Często groźna, choć początkowo mało sprawująca dolegliwość, choroba manifestuje się właśnie czyrakami. Taką chorobą w pewnym procencie przypadków jest cukrzyca. Cukrzyca, obok całego szeregu innych zmian w ustroju, dzięki nadmiernej ilości cukru w krwi, daje często objawy uporczywego świądu skóry, co powoduje drapanie się chorego i w następstwie **groźnych uszkodzeń naskórka powstają uporczywe czyraki**. Ale czasem i bez uczucia świądu, skóra, która u cukrzyków jest sucha i mniej odporna na wszelkiego rodzaju infekcje, ma szczególną skłonność do reagowania na najdrobniejsze nawet bodźce mechaniczne — drażniące skórę — pojawieniem się czyraków. Są przypadki, gdzie żółtaczką dzięki przykremu świądowi skóry, powoduje w następstwie drapania i

wtórnego zakażenia, występowanie obfitych czyraków oraz drobnych ropnych.

Pozatem otyłość, skłonność do pocenia się i t. d., które powoduje macerację naskórka i otwiera wrota dla zakażenia i powstawania czyraków, następnie zła przemiana materii, uporczywe i długotrwałe zaparcia, brak witamin w pokarmach, zwłaszcza witaminy A — te wszystkie odchylenia od normalnego stanu zdrowego ustroju przyczyniają się w dużej mierze do powstawania czyraków.

Wreszcie istnieje pewien rodzaj czyraków, których pojawienie się najczęściej w ofitej ilości na całym ciele, daje obraz choroby zwanej czyracością. Czyracość taka może być wywołana przez długotrwałe, czasem lata całe trwające uczulanie się organizmu na pewne, normalnie nieszkodliwe bodźce zewnętrzne, z którymi często spotykamy się w naszych codziennych warunkach pracy. W tych wypadkach radykalnym sposobem wyzbicia się tych nieprzyjemnych dolegliwości jest zmiana rodzaju pracy. — Nieraz zdarzyło się, że pracujący w swoim zawodzie garbarz skóry, młynarz, destylator czy inny rzemieślnik musiał zmienić rodzaj pracy, aby uwolnić się od uporczywych owrzodzeń, wyprysków, czyraków, czy innych odczynów skórnych, wynikłych z długoletniego zawodowego uczulenia organizmu.

Żeby wyczerpać temat, traktujący o różnych kategoriach czyraków, wspomnę jeszcze o **karbunkule**, czyli czyraku mnogim, stanowiącym kompleks czyraków pojedynczych, zgrupowanych w jednym miejscu, dochodzącym nawet do wielkości dłoni. Karbunkul daje silniejsze objawy zapalne, obrzęk, twarde nacieczenia, silną bolesność, kilka lub kilkanaście na wierzchu przeświecających czopów martwiczo-ropnych.

Do tego dołączają się objawy ogólne w postaci wysokiej temperatury, przyspieszonego tętna, suchego języka, ogólnego

ciężkiego stanu. Karbunkuly występują najczęściej w wieku dojrzałym i starszym u mężczyzny, zwykle na karku się usadowiając.

Na koniec

parę praktycznych wskazówek

postępowania w wypadku czyraków. Jeżeli mamy do czynienia z czyrakiem stanowiącym jedyne schorzenie naszego organizmu, postępowanie jest bardzo proste. Należy starać się nie dopuścić do pełnego rozwoju czyraka i wytworzenia się martwiczo-ropnego przez pedzowanie początkowego naciśnięciem ichtiolem czystym, przez stosowanie maści „propidexu“ i t. d. Czyraki przebite **zasypujemy środkami antyseptycznymi i pokrywamy opatrunkami chroniącymi**. Przy zmianie opatrunków otoczenie czyraka posmarować wazeliną z 3-procentowym kwasem borowym, aby chronić sąsiadującą skórę przed możliwym wtórnym zakażeniem wydzieliną ropną. W czyracości prócz tego wskazane jest leczenie przez lekarza dla zastosowania odpowiednich szerepionek własnych lub wielowaznych. Wewnętrznie można stosować drożdże w małych ilościach i przeprowadzić kurację witaminową. Często dobre wyniki daje naświetlenie promieniami Roentgena. Kąpieli ze względu na możliwość rozprzestrzenienia się infekcji, należy raczej unikać. We wszystkich tych przypadkach, gdzie czyraki są jednym z symptomów wadliwej przemiany materii,

należy zwrócić się do lekarza

dla skontrolowania krwi, czy nie ma cukru, i przeprowadzenia leczenia choroby podstawowej. W razie zmniejszonej odporności organizmu, należy przeprowadzić leczenie dietetyczne, zmianę klimatu, oraz leczenie uodparniające.

Szczególne troskliwe należy leczyć każdy czyrak twarzy. Chory powinien zachować dietę płynną, mało mówić, czyraka w ogóle nie dotykać, a tembardziej wyciskać. **Należy natychmiast udać się do lekarza.**

W wypadkach pojawienia się karbunkulu nasza rola kończy się na stosowaniu wilgotnych okładów dla złagodzenia bólu, resztę dokonuje lekarz-chirurg.

Zydzi pociągnięci do uprzątnięcia śniegu

Kraków, 9 stycznia. Na podstawie zarządzenia starosty miejskiego wszyscy mężczyźni — tydzień powyżej 16 lat zostali pociągnięci do obowiązkowej pracy przy uprzątnięciu śniegu.

Każdy z nich obowiązany jest w terminie do 31 stycznia przepracować 12 dni po 8 godzin. Żydzi, stosownie do planu, zgłaszają się codziennie rano o godz. 7 przy ul. Podbrzezie, gdzie składają swoje zezwolenia na pobyt w Krakowie, zabierają narzędzia i udają się do pracy. Po skończonej pracy powracają na ul. Podbrzezie, składają narzędzia i otrzymują swoje zezwolenia z odpowiednią adnotacją.

Którykolwiek z żydów nie wykazuje się do dnia 31 stycznia 12-ma poświadczeniami o

wykonaniu obowiązku, straci uzwolenie na pobyt w Krakowie. Żydzi, którzy z tych czy owych powodów nie mogą stawić się do pracy, obowiązani są przysłać zastępcę.

Codziennie rano widzimy liczne oddziały żydowskie, które z łopatami i kilofami spieszą na rozmaite ulice i place w Krakowie, gdzie uprzątają śnieg, składając go na bokach ulic, względnie przesyłając go na samochody i wozy, które następnie odwożą śnieg do wylotów kanałowych na Budawie, wzgl. nad Wisłę.

W związku z tą akcją szereg ulic krakowskich, które dotychczas były trudno dostępne dla samochodów z uwagi na wysoki śnieg, obecnie odzyskuje normalny wygląd, stając się dostępnymi dla komunikacji samochodowej.

Z DNIA.

„Gdzie ten policjant?“

(Jo) Kraków, 9 stycznia. Okazuje się, że jesteśmy jak małe dzieci, które łamią nóżki i rączki na chodnikach, gdyż jeszcze nie przyzwyczaili się chodzić po wielkim i śliskim śniegu, a wczoraj usłyszeliśmy krzyk rozpaczony jakiejś pani, która stała bezradna

na rogu ulicy. „Gdzie ten policjant! Przecież człowiek nie wie, jak się obrócić!“

Samochód z prawej strony, z lewej nadjężdża motocykl, wpoprzek — kawałek nieba — krakowski tramwaj defiluje, zawałdajko pedzą sanki, a niedna chabeta nabrała niewiadomo skąd diabelskiej fantazji (może to te dzwonki nad uszami, a może dodatkowy owies na kartki) — a policjanta na środku, na skrzyżowaniu ulic brakuje! Nic dziwnego, że ludzie oglądają się trzy

razy na puste miejsce, może przecieł zamykają granatowy mundur, a mocne ramiona wskażą pewnym ruchem kierunek drogi, zażegnają niebezpieczeństwo, dodadzą jakiejś gwarancji, że właśnie teraz, w tej chwili żadna piekielna maszyna nie zgrozi twemu życiu.

A ile to było nieraz narzekania na to, że trzeba stać i czekać, że poco takie zawracanie głowy i t. d. niby tak, jakby policjant dla swojej własnej przyjemności uprawiał gimnastykę na środku jezdni. Oczywiście te narzekania nie wypływały „z wnętrza“, tylko po prostu ludzie muszą zawsze krytykować wszelkie przepisy, gdyż nie są bezdużnymi maszynami, które gotowe są przyjąć biernie narzucone formy, a pozatem skąd nabrać tematów w tramwaju, w sklepie, przy budce tytoniowej itd.

Teraz natomiast, kiedy zabrakło policjanta okazuje się, że „przyzwyczajenie jest drugą naturą“. Każdy się ogląda nie tylko dlatego, aby nie zapłacić kary za nieprzepisowość, ale zżył się z widokiem granatowego munduru na skrzyżowaniu ulic, no i „nie wie, jak się obrócić“.

Przydział jaj dla nie-niemieckiej ludności.

Kraków, 9 stycznia. W bieżącym tygodniu właściwe sklepy rojenowo wydają dla ludności aryjskiej (dorosłym i dzieciom) za odcieciem odcinka nr 32 kart żywnościowych po 2 jaja na osobę w cenie urzędowo ustalonej.

Kronika żałobna.

Kraków, 9 stycznia. W ostatnich dniach zmarli w Krakowie: **Andrzej Łas**, właściciel nieruchomości w Poznaniu, lat 63; **Jan Józef Gobel**, emerytowany urzędnik skarbowy, lat 84; **Henryk Jaroszowski**, lat 85; **Mieczysław Turowicz**, emerytowany wiceprezes Sądu Apelacyjnego w Krakowie, lat 80; **Helena Fafrowicz**, adiunkt kolejowy, lat 51.

W Rabce zmarła **Marja z Wojciechowskich Cybulska**, żona doktora, a nie, jak to przez pomyłkę podaliśmy, wdowa po lekarzu.

(Jo) **ADRESY APTEK, DYŻURUJĄCYCH DZISIEJSZEJ NOCY W KRAKOWIE**: Retoryka 1, tel. 130-72; Krakowska 19, tel. 101-21; Długa 88, tel. 173-36; Adolf Hitler Platz 42, tel. 114-27; Florjańska 15, tel. 100-31; Karmelicka 9, tel. 123-83; Dietla 76, tel. 105-30; Zwierzyniecka 7, tel. 124-27; Rakowicka 12, tel. 114-08; plac Zgody 18, tel. 165-54.

(Jo) **BÓJKA NOCNA**. W nocy ze środy na czwartek, Semotruk Szymon, strażnik nocny, został pobity, doznając ran tłuczonych twarzy oraz uszkodzenia lewej gałki ocznej. Po zaopatrzeniu przez lekarza Pogotowia Rat., został przewieziony do szpitala św. Łazarza na oddział chirurgiczny.

(Jo) **WYPADEK NA ULICY**. We czwartek rano Łuszczewska Władysława, pracownica Monopolu Tytoniowego, lat 26, zam. przy ul. Lea, upadła na chodniku i złamała lewą rękę. Lekarz Pogotowia Rat. złożył jej opatrunek, poczem skierował do szpitala św. Łazarza.

Z Warszawy i okolicy.

Wypadki uliczne.

Na ulicy Żelaznej w Warszawie przejechał samochód osobowy 47-letniego funkcjonariusza policji polskiej. Ofiarę wypadku w stanie ciężkim odwieziono do szpitala.

Dalszy wypadek wydarzył się u zbiegu ul. Marszałkowskiej i Wilczej, gdzie samochód osobowy przejechał pewnego 49-letniego przechodnia. Odmiół on poważne obrażenia ogólne i przewieziono go karetką pogotowia do szpitala miejskiego.

OBWIESZCZENIA URZĘDOWE

Obwieszczenie

Stadthauptmann'a

dotyczy: zmiany lokalu Wydziału Gospodarczego (Biura Kart Zapotrzebowania).

Z powodu zmiany lokalu Wydział Gospodarczy (Biuro Kart Zapotrzebowania) jest zupełnie nieczynny w dniach 10 i 11 stycznia 1941.

Nowy lokal Wydziału Gospodarczego (Biura Kart Zapotrzebowania) znajduje się w Krakowie przy ul. Ostrego (Potockiego) l. 18 i będzie otwarty dla publiczności codziennie od godz. 8—12, zaczynając od 13 stycznia 1941.

W środy i soboty każdego tygodnia jest Biuro Kart Zapotrzebowania nie czynne.

Od 13 stycznia 1941 można porozumieć się telefonicznie z Wydziałem Gospodarczym jak następuje:

Kierownik Wydziału Nr. 21291.
Biuro Kart Zapotrzebowania (Referent) Nr. 21292.

Przymusowe gospodarowanie węglem i mydłem oraz załatwianie spraw hurtowników Nr. 21293.

Przymusowe gospodarowanie olejami mineralnymi oraz opracowanie spraw przemysłowych Nr. 21294.

Kraków, dnia 7 stycznia 1941 r.
56k w z. Dr. Ekert.
Der Stadthauptmann:

Okazja! Sprzedaż!

koło rozpędowe

900 kg wagi, 1.65 m. średn., 19 cm. szer. 10 cm. borung.

koło transmisyjne

średnica 1.15 m., szer. 21 cm., borung 6.5 cm. średnica 80 cm., szer. 8 cm., borung 5.5 cm.

pas

23 m., szer. 14 cm., grubość 2.5 cm. ze składanych skórek do wolnego biegu.

Zgłoszenia: Tartak Wilcza Wola, poczta Kamiń, koło Reichshofa. 600

Różne

FOTOGRAF MICHNOWSKI DŁUGA 17 93

JASNOWJZ WISZNAPURJ, znany w kraju, zagranicą, władający 6 językami, wyjaśni za wile tajemki przeszłości oraz przyszłości: Długa 5, m. 6. 124

SZOFEK-MECHANIK samodzielnym, w tymczasem znajdującym pracę. Zgłoszenia: Bahnhofs hotel, Kraków, Lubicz 3. 679

POWODZENIE

w trudnych sprawach zapewni każdego radę chiromantki grafologini: Wielopole 26/8, popołudniu 415

WRÓŻKA

przepowiada indywidualnie z kart sprawy zawile oraz przeszłość i przyszłość: Kraków, Zamienhofs 49, I p. oficyjno. 648

100 zł. nagrody

otrzyma od nalazca Foka teriera, krótkowłosego — białego, czar na główka i plama, wabi się „Pik“. Za ginał 2 h. m. w Podgórzu, Węglarska 8. m. 4. 702

WRÓŻKA

przepowiada indywidualnie z kart sprawy zawile oraz przeszłość i przyszłość: Kraków, Zamienhofs 49, I p. oficyjno. 648

100 zł. nagrody

otrzyma od nalazca Foka teriera, krótkowłosego — białego, czar na główka i plama, wabi się „Pik“. Za ginał 2 h. m. w Podgórzu, Węglarska 8. m. 4. 702

Co grają w kinach?

Kino WANDA Św. Gertrudy 5

wyświetla do czwartka, dnia 9 stycznia 1941 nowy film, p. l.:

CYRKOWCY

w rolach tytułowych:
Rene Deltgen Lena Norman
Harald Paulsen

Zawiadomienie.

Niniejszym zawiadamiam o likwidacji nast. przedsiębiorstw: Keller Franciszka, kawiarnia ul. Józefa 10 — Fränkel Mozes i Fryda, pokoje gościnne i restauracja, ul. Meiselsa 16, Pinder Józef, restauracja, Podgórze, ul. Legionów 14, Beer Keila, „Kawiarnia Krakowska“ ul. Krakowska 4. — Wzywa się wszystkich wierzycieli, żeby w terminie do dni 14 od dnia ogłoszenia zgłosić swoje pretensje u Likwidatora, Kraków, Miodowa 9, kawiarnia „Bristol“. Równocześnie podaje do wiadomości, że urzędzenia tychże przedsiębiorstw, między innymi bilard w dobrym stanie sa do sprzedania. Likwidator. 55k

Wolne posady
CHOLEWKA-RZY
DUET LUB TRIO
KUCHARKA
DZIEWCZYNA

DZIEWCZYNE
Posad poszukują
INTELEGTNA
KSIĘGOWY-BILANISTA
MŁODA
DOM

KUPIE
WARTOŚCIOWE PRZEDMIOTY
OKULARY
PANTOFLE
PONAD 400 ZŁ.

KASY
TAPCZAN
KUPIE
KARMIELICKA
WAGI
DYWAN
KOPATY

WAGI
DYWAN
KOPATY
KUPIE
WARTOŚCIOWE PRZEDMIOTY

WAGI
DYWAN
KOPATY
KUPIE
WARTOŚCIOWE PRZEDMIOTY

WAGI
DYWAN
KOPATY
KUPIE
WARTOŚCIOWE PRZEDMIOTY

WAGI
DYWAN
KOPATY
KUPIE
WARTOŚCIOWE PRZEDMIOTY

WAGI
DYWAN
KOPATY
KUPIE
WARTOŚCIOWE PRZEDMIOTY

WAGI
DYWAN
KOPATY
KUPIE
WARTOŚCIOWE PRZEDMIOTY

WAGI
DYWAN
KOPATY
KUPIE
WARTOŚCIOWE PRZEDMIOTY

WAGI
DYWAN
KOPATY
KUPIE
WARTOŚCIOWE PRZEDMIOTY

WPISY na KURSY HANDLOWE w KRAKOWIE ul. Podwale 7 ODBYWAJĄ SIĘ (Westring 52)

Zakład prowadzi: 1) Kursy Handlowe, 2) Kursy Przeposobienia Biurowego, 3) Kursy Księgowości i 4) Kursy Stenografii i maszynopisma. - Oddziały dla: a) uczniów młodych, b) absolw. szk. średnich, c) dorosłych

GOSPODINI
BYŁA
KUPNO
SPRZEDAŻ

FILATELISTY
SKLEP
INFORMATOR
ZEGARKI

WARTOŚCIOWE PRZEDMIOTY
OKULARY
PANTOFLE
PONAD 400 ZŁ.

KASY
TAPCZAN
KUPIE
KARMIELICKA
WAGI

WAGI
DYWAN
KOPATY
KUPIE
WARTOŚCIOWE PRZEDMIOTY

WAGI
DYWAN
KOPATY
KUPIE
WARTOŚCIOWE PRZEDMIOTY

WAGI
DYWAN
KOPATY
KUPIE
WARTOŚCIOWE PRZEDMIOTY

WAGI
DYWAN
KOPATY
KUPIE
WARTOŚCIOWE PRZEDMIOTY

WAGI
DYWAN
KOPATY
KUPIE
WARTOŚCIOWE PRZEDMIOTY

WAGI
DYWAN
KOPATY
KUPIE
WARTOŚCIOWE PRZEDMIOTY

WAGI
DYWAN
KOPATY
KUPIE
WARTOŚCIOWE PRZEDMIOTY

WAGI
DYWAN
KOPATY
KUPIE
WARTOŚCIOWE PRZEDMIOTY

SKUŻĄCA
DOCHODZĄCA
STENOTYPISTKA
MISTRZ FASZYJOWY

PRACOWNIA
MŁODY
KSIĘGOWOŚĆ
DGRONNIK

WARTOŚCIOWE PRZEDMIOTY
OKULARY
PANTOFLE
PONAD 400 ZŁ.

KASY
TAPCZAN
KUPIE
KARMIELICKA
WAGI

WAGI
DYWAN
KOPATY
KUPIE
WARTOŚCIOWE PRZEDMIOTY

WAGI
DYWAN
KOPATY
KUPIE
WARTOŚCIOWE PRZEDMIOTY

WAGI
DYWAN
KOPATY
KUPIE
WARTOŚCIOWE PRZEDMIOTY

WAGI
DYWAN
KOPATY
KUPIE
WARTOŚCIOWE PRZEDMIOTY

WAGI
DYWAN
KOPATY
KUPIE
WARTOŚCIOWE PRZEDMIOTY

WAGI
DYWAN
KOPATY
KUPIE
WARTOŚCIOWE PRZEDMIOTY

WAGI
DYWAN
KOPATY
KUPIE
WARTOŚCIOWE PRZEDMIOTY

WAGI
DYWAN
KOPATY
KUPIE
WARTOŚCIOWE PRZEDMIOTY

AKWIZYTOR
POSZUKUJE
SZESZCIU
POSZUKUJE

KUPIEMY
KUPNO
KUPIEMY
KUPNO

WARTOŚCIOWE PRZEDMIOTY
OKULARY
PANTOFLE
PONAD 400 ZŁ.

KASY
TAPCZAN
KUPIE
KARMIELICKA
WAGI

WAGI
DYWAN
KOPATY
KUPIE
WARTOŚCIOWE PRZEDMIOTY

WAGI
DYWAN
KOPATY
KUPIE
WARTOŚCIOWE PRZEDMIOTY

WAGI
DYWAN
KOPATY
KUPIE
WARTOŚCIOWE PRZEDMIOTY

WAGI
DYWAN
KOPATY
KUPIE
WARTOŚCIOWE PRZEDMIOTY

WAGI
DYWAN
KOPATY
KUPIE
WARTOŚCIOWE PRZEDMIOTY

WAGI
DYWAN
KOPATY
KUPIE
WARTOŚCIOWE PRZEDMIOTY

WAGI
DYWAN
KOPATY
KUPIE
WARTOŚCIOWE PRZEDMIOTY

WAGI
DYWAN
KOPATY
KUPIE
WARTOŚCIOWE PRZEDMIOTY

DOCHODZĄCA
AGENTÓW-POŚREDNIKÓW
FRYZJERKA

KUPIEMY
KUPNO
KUPIEMY
KUPNO

WARTOŚCIOWE PRZEDMIOTY
OKULARY
PANTOFLE
PONAD 400 ZŁ.

KASY
TAPCZAN
KUPIE
KARMIELICKA
WAGI

WAGI
DYWAN
KOPATY
KUPIE
WARTOŚCIOWE PRZEDMIOTY

WAGI
DYWAN
KOPATY
KUPIE
WARTOŚCIOWE PRZEDMIOTY

WAGI
DYWAN
KOPATY
KUPIE
WARTOŚCIOWE PRZEDMIOTY

WAGI
DYWAN
KOPATY
KUPIE
WARTOŚCIOWE PRZEDMIOTY

WAGI
DYWAN
KOPATY
KUPIE
WARTOŚCIOWE PRZEDMIOTY

WAGI
DYWAN
KOPATY
KUPIE
WARTOŚCIOWE PRZEDMIOTY

WAGI
DYWAN
KOPATY
KUPIE
WARTOŚCIOWE PRZEDMIOTY

WAGI
DYWAN
KOPATY
KUPIE
WARTOŚCIOWE PRZEDMIOTY

DOCHODZĄCA
AGENTÓW-POŚREDNIKÓW
FRYZJERKA

KUPIEMY
KUPNO
KUPIEMY
KUPNO

WARTOŚCIOWE PRZEDMIOTY
OKULARY
PANTOFLE
PONAD 400 ZŁ.

KASY
TAPCZAN
KUPIE
KARMIELICKA
WAGI

WAGI
DYWAN
KOPATY
KUPIE
WARTOŚCIOWE PRZEDMIOTY

WAGI
DYWAN
KOPATY
KUPIE
WARTOŚCIOWE PRZEDMIOTY

WAGI
DYWAN
KOPATY
KUPIE
WARTOŚCIOWE PRZEDMIOTY

WAGI
DYWAN
KOPATY
KUPIE
WARTOŚCIOWE PRZEDMIOTY

WAGI
DYWAN
KOPATY
KUPIE
WARTOŚCIOWE PRZEDMIOTY

WAGI
DYWAN
KOPATY
KUPIE
WARTOŚCIOWE PRZEDMIOTY

WAGI
DYWAN
KOPATY
KUPIE
WARTOŚCIOWE PRZEDMIOTY

WAGI
DYWAN
KOPATY
KUPIE
WARTOŚCIOWE PRZEDMIOTY

Illustration of a man in a suit holding a newspaper titled 'Ilustrowany KURJER POLSKI'. Text includes 'dane są ciekawie', 'Początek Doroży Lamour', and 'Cena tylko 40 gr.'.